

JULIA BERGER

De Belgische Julia Berger is een veelzijdige kunstenares, die haar inspiratie vindt in de vormen die de natuur voortbrengt. Soms is die inspiratie indirect en ontstaan er zo abstracte of nagenoeg abstracte beelden. Vaak ook is die inspiratie onmiddellijk duidelijk. In het bijzonder is dat het geval bij haar bronzen figuratieven van jonge of heel jonge mensen, waarvan er sinds kort een te bewonderen is in de Villa van het Herman van Veen Arts Center.

“Er blijft altijd een zoektocht naar meer”

Als tiener wilde Julia Berger al een studie op de kunstacademie volgen. “Mijn ouders vonden dat toen echter geen goede keuze. Op latere leeftijd heb ik de Academie voor Schone Kunsten gevolgd in Genk, waar ik een bijzondere vermelding kreeg voor portretstudies. Ik volgde er niet alleen beeldhouwen, maar ook keramiek, anatomie en kunstgeschiedenis. Ik heb in mijn carrière werken gemaakt met materialen zoals keramiek, klei, steen, kunststof en verschillende metalen. Maar in de loop van de jaren bleek dat brons toch steeds mijn voorliefde had. Het is van alle materialen ook het meest duurzame.”

Als kind al had Julia aandacht voor alles in de natuur. Het is een van de voornaamste bronnen van inspiratie voor de kunstenares. “Ik verzamelde in die tijd stokken en stenen, om composities mee te maken en tekende verschillende soorten kevers. Met gips maakte ik verschillende vormen en samen met mijn vader maakte ik lange wandelingen. Hij leerde me kijken naar dieren en kleine onopvallende voorwerpen. We zochten bijvoorbeeld samen naar een tekening in de schors van een boom.”

Grote kunstenaars als Degas, Rik Wouters, Henry Moore, George Minne en Giacometti hebben ook invloed gehad op Julia. “Als ik in een stad kwam, stond ik vol verwondering naar bronzen beelden te kijken. Dan dacht ik, dit wil ik later ook maken! Momenteel heb ik dertien beelden op openbare plaatsen in Limburg staan.”

“Ik krijg daarnaast inspiratie door de houding van mensen te observeren. Zonder een gelaatsuitdrukking, gewoon de houding en lichaamstaal. Elke periode in mijn leven is ook weergegeven in mijn kunst. Toen mijn dochter zwanger was heb ik beeldjes gemaakt van zwangere vrouwen. Ook het overlijden van mijn man en broer overleden in 2016 heeft mij geïnspireerd om kunstwerken te maken rond de thema's leven, verdriet en dood. Als ik naar theater of concerten ben geweest, zijn het vooral de houdingen en gebaren van de artiesten die mij inspireren om bepaalde poses

weer te geven. De bronzen beeldjes *Applaus*, *Danseuse*, *Windekind* en *Fier* zijn hierop gebaseerd. Ik heb ook perioden dat ik veel bezig ben met het spirituele. Zo heb ik een periode engelen gemaakt in verschillende vormen, verschijningen en materialen.”

De laatste jaren werkte Julia ook samen met haar man. “Zijn ouders hadden tot de jaren 70 een winkel in modelbouw, waardoor mijn man een groot aantal modelbouw boten en vliegtuigen en bijhorende onderdelen bezat uit zijn kindertijd. Deze onderdelen heb ik verwerkt in een aantal van mijn kunstwerken. Dit resulteert in een mooie combinatie van lichte materialen als balsahout en papier - die hier een tweede leven krijgen - met het zware brons van mijn beelden.”

Op het Herman van Veen Arts Center is een van de beelden met als titel *In wording* te bezichtigen. “Dit kunstwerk kwam tot stand toen ik Afrikaanse vrouwen in een rij zag aanschuiven voor voedsel. Gelaten en geduldig, maar toch fier en rechtop. Ik hoop dat mijn kunstwerken bij de toeschouwers iets losmaken en op het gevoel spelen. Dat kan zowel vanuit het kunstwerk zelf zijn als iets heel persoonlijks van wie mijn beelden bekijkt.”

Ze is dankbaar dat het kunstwerk daar te vinden is. “Ik vind het een geweldig mooie en inspirerende plaats. Herman gaf mij de opdracht om de Lot's Award te maken, die in het leven is geroepen om een persoon of organisatie die zich op bijzondere wijze inzet voor kinderrechten in het zonnetje te zetten. We waren destijds ook uitgenodigd op het diner waarbij de award voor het eerst werd uitgereikt aan de Johan Cruijff Foundation. Samen met mijn zoon heb ik toen een hele fijne avond gehad. Mijn man was toen maar pas overleden. Door deze opdracht heb ik de kracht teruggevonden om weer te beginnen. Ik ben Herman daar heel dankbaar voor. Kunst is mijn leven en mijn leven is kunst. Door kunst heb ik veel lieve en interessante mensen leren kennen en er blijft altijd een zoektocht naar meer.”

